

Репресована Чутівщина

Репресії – каральні
заходи, покарання, вжиті
державними органами.
Комплекс заходів з арештів,
розстрілів і переселення
великих мас населення

Хвилі політичних репресій на Чутівщині

1

- 1929 -1931 роки
- Репресовано 30 % від загальної кількості

2

- 1932 – 1935 роки
- Репресовано 20 % від загальної кількості

3

- 1937 – 1938 роки
- Репресовано 50 % від загальної кількості

Злочини, за які отримували покарання наші земляки

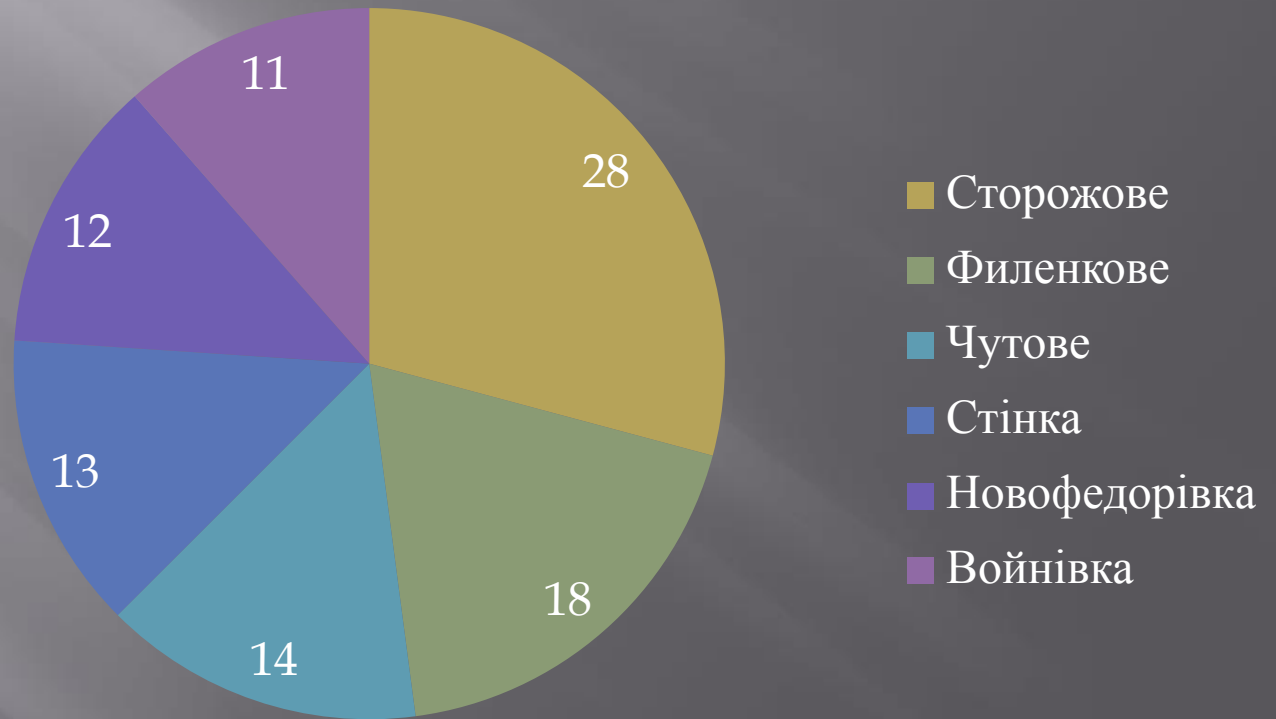

*54 -13 КК УРСР
(боротьба проти
робітни
чого класу)*

*54 -11 КК УРСР
(контрреволюційна діяльність)*

*54- 10 КК УРСР
(контрреволюційна агітація)*

Кількість репресованих в селах Чутівщини

Наші земляки, які були розстріляні

1. Бацман Федір Ілларіонович
2. Козарчук Леонід Михайлович
3. Спас Трохим Федорович
4. Малько Гнат Гнатович
5. Дугарь Михайло Іванович

Доля жінок в період репресій

7 % від загальної кількості
репресованих

Частіше висилали як “ членів
сімей ворогів народу ”

Місце виселення – Північ
Росії та Казахстан

Козарчук Леонтій (Леонід) Михайлович

З розповіді Козарчука В.М., брата репресоанного. Козарчука Л.М.

- «Наша сім'я переїхала в Кочубеївку з Волині. В селі нас вважали поляками, тому не любили, сусіди остерігалися нас, придивлялися. Найбільше не подобався голові сільської ради мій старший брат, якому було тоді 24 роки, Леонід. Він закінчив 7 класів, що тоді було великою рідкістю, мав добрі результати, його навіть нагородили значком «Ворошилівський стрілець», який тоді був дуже почесною відзнакою. Уже в 20 років Леонід працював у редакції районної газети «Ленінський шляхом», а згодом і очолив її. Жив він у Чутовому, додому приїздив на вихідні на білому коні, допомагав матері, а нам давав по 20 копійок. Згодом він закінчив бухгалтерські курси, влаштувався на посаду рахівника у відділення зв'язку, але попрацювати там не встиг. Одного разу до матері прийшов сільський голова і запитав, де вона ховає сина. Ще він сказав, що маючи зв'язки в районі, організував контрреволюційну групу. Леонід просто зник. Нам казали, що він у в'язниці у Полтаві, мати кілька разів їздила туди, та її не пустили. Шукати сина вона боялася, бо знала, що і її можуть заарештувати, а в неї на руках було троє маленьких дітей, нашого батька посадили ще раніше. З початком війни вона почала думати, що сина забрали на фронт, коли війна закінчилася, то часто підходила до воріт та виглядала його вже з війни. Коли я почав шукати брата, вимагала писати всі листи від її імені, боялася, що і мене не засудили. Перед смертю просила мене: «Якщо знайдеш живим, хай прийде до мене на могилу, а якщо мертвим - постав біля мене хреста». Мати померла в 1977 р. так нічого і не довідавшись про долю сина.
- Я відновив пошуки брата, коли повернувся з Крайньої Півночі, де служив прапорщиком. Я шукав його дуже довго, адже він не значився ні в списках живих, ні в списках мертвих. Лише у 80-х роках я вийшов на його слід. Відповідь мені дали у Полтавському відділенні СБУ. Як виявилось, Льоню тримали в тюрмі не довго, розстріляли в тому ж 1938 році. У документах, які мені дали подивитися, було навіть прізвище голови сільської ради, який доніс на нього. У 1958 році брата реабілітували. Тоді мама ще була жива. У тих паперах йдеться також про компенсацію рідним (50 тисяч рублів), та, звісно, її ніхто не отримав. Саме тоді мені стало зрозуміло, чому нам ніхто нічого тоді не повідомив. Найбільше мене вразив один документ – протокол допиту мого брата. На ньому він написав: «вважаю себе невинним, прошу відпустити». Цей папірець забризканий кров'ю. Виявилось, що Леонід похований в урочищі «Триби» під Полтавою. Звичайно, знайти останки брата тут я не зміг. Та волю матері я виконав: набрав землі, заказав маленьку труну і «поховав» Льоню біля матері. На похороні була вся наша велика родина, сусіди, навіть був тоді ще живий кращий друг мого брата Наум Малиш. Не було Іри, коханої дівчини брата, вона пішла на війну медсестрою і не повернулася.»

Урочище Триби

Інформація про Козарчука Л.М. з Національного банку репресованих

- ▣ Козарчук Леонтій Михайлович (1914)
- ▣ Стаття була змінена користувачем, додані відомості не були підтверджені документально і потребують перевірки.
- ▣ **Дата народження:** 1914 р.
- ▣ **Місце народження:** Львівська обл. м. Турка
- ▣ **Національність:** поляк
- ▣ **Соціальне походження:** із селян
- ▣ **Освіта:** освіта неповна середня
- ▣ **Професія / місце роботи:** / Рахівник відділку зв'язку
- ▣ **Місце проживання:** Полтавська обл. с. Кочубеївка Чутівського р-ну
- ▣ **Дата смерті:** 1938 р.
- ▣ **Місце смерті:** Вирок виконано 22 вересня 1938 р.
- ▣ **Де і ким заарештований:** Заарештований 12 лютого 1938 р.
- ▣ **Дата арешту:** 1938 р.
- ▣ **Орган, що засудив:** Засуджений Особливою трійкою при УНКВС Полтавської обл. 20 вересня 1938 р. за ст.ст. 54-7, 54-10 ч. 1, 54-11 КК УРСР до розстрілу з конфіскацією майна.
- ▣ **Дата реабілітації:** 1958 р.
- ▣ **Реабілітуючий орган:** Реабілітований Полтавським обласним судом 19 липня 1958 р.
- ▣ **Джерела відомостей:** Національний банк репресованих

Символічне поховання Козарчука Л.М

Повідомлення про розстріл Козарчука Л.М.

КОМИТЕТ
ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

УПРАВЛІННЯ
ПО ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

"18" лютого 1991 р. № 1/3-57756

На №

КОМИТЕТ
ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ
УКРАИНСКОЙ ССР

УПРАВЛЕНИЕ
ПО ПОЛТАВСКОЙ ОБЛАСТИ

Полтавская область, Чутковский район, с. Кочубеевка
Гр-ну Козарчук В.М.

Уважаемый Владимир Михайлович!

Ваше заявление с просьбой сообщить о судьбе брата Козарчук Л.М., репрессированного в 1936 году, рассмотрено.

Согласно имеющимся в Управлении КГБ архивным материалам, Ваш брат Козарчук Леонтий (именно под таким именем он значится в материале) Михайлович, 1914 года рождения, уроженец с. Турки Волин, украинец, беспартийный, образование 7 классов, до ареста проживал в с. Кочубеевка Чутковского района и работал счетоводом в отделении связи. 12 февраля 1936 года он был необоснованно арестован органами НКВД по сфальсифицированному обвинению как участник контрреволюционной организации, якобы существовавшей на территории Чутковского и ряда прилегающих к нему районов. Решением особой тройки УНКВД по Полтавской области от 20 сентября 1936 года он был приговорен к высшей мере наказания. Приговор приведен в исполнение 22 сентября 1936 года в г. Полтаве. Захоронен он был, по всей видимости, в установленном недавно около г. Полтавы месте массовых захоронений жертв сталинских репрессий урочище "Трибы". 14 апреля 1990 года было осуществлено перезахоронение останков жертв репрессий, на месте перезахоронения установлен памятный знак, проведен траурный митинг. В будущем здесь планируется создать мемориальный комплекс.

Постановлением президиума Полтавского областного суда от 19 июля 1950 года решение особой тройки УНКВД от 20.09.1936 г. в отношении Вашего брата было отменено, Козарчук Леонтий Михайлович реабилитирован посмертно. За справкой о его реабилитации Вы можете обратиться в Полтавский облсуд. Свидетельство о смерти брата Вам будет выслано из Чутковского райотдела ЗАГС, куда нами направлено соответствующее извещение о ее регистрации.

К сожалению, это всё, что нам известно о трагической судьбе Вашего брата Козарчук Л.М., ставшего жертвой сталинского террора.

С уважением,

И.о. начальника подразделения КГБ
УССР по Полтавской области

З. Михайлик

Свідоцтво про смерть Козарчука Л.М.

"Восстановлен"

СВИДЕТЕЛЬСТВО О СМЕРТИ
СВІДОЦТВО ПРО СМЕРТЬ

Гражданин(ка) Козарчук
Громадянин(ка) Леонович Михайлович
имя, отчество — ім'я, по батькові

умер(ла) 22 сентября 1938 года
помер(ла) 22 вересня 1938 року
число, месяц, год — число, місяць, рік
(цифрами и прописью — цифрами і прописом)

Восемь сентября
восемь вересня
(цифрами и прописью — цифрами і прописом)

в возрасте 24 лет, о чем в книге регистрации актов о смерти
у віці 24 років, про що в книзі реєстрації актів про смерть

1938 года 25 числа
року вересня місяця 25 числа

произведена запись за № 16
зроблено запис за № 16

Причина смерти
Причина смерті "Рассиря"

Место смерти: город, селение Полтава
Місце смерті: місто, селище

район
район

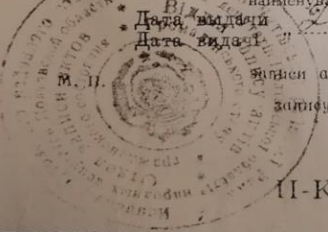
область, край Полтавская
область, край УССР

республика
республіка

Место регистрации Центросельский р-о ЗАГС
Місце реєстрації Центросельський р-он ЗАГС
наименование и местонахождение органа ЗАГС —

В. П. Козарчук
наименование и местонахождение органа ЗАГС

Дата выдачи 25 вересня 1938 г.
Дата видачі 25 вересня 1938 р.

М. П. Заведующий отделом (бюро)
Завідуючий відділом (бюро)
Заведующий отделом (бюро)
Завідуючий відділом (бюро)
Заведующий отделом (бюро)
Завідуючий відділом (бюро)

II-KE № 488065

Бацман (Боцман)
Федір Ілларіонович (зліва)

Інформація про Бацмана (Боцмана) Ф.І. з Національного банку репресованих

- Боцман Федір Іларіонович (1916)
- Стаття була змінена користувачем, додані відомості не були підтверджені документально і потребують перевірки.
- **Дата народження:** 1916 р.
- **Місце народження:** Полтавська обл. с. Черняківка Чутівського р -ну
- **Національність:** українець
- **Соціальне походження:** із селян
- **Освіта:** освіта початкова
- **Професія / місце роботи:** / червоноармієць
- **Дата смерті:** 1942 р.
- **Місце смерті:** Вирок виконано 20 квітня 1942 р.
- **Де і ким заарештований:** Заарештований 26 січня 1942 р.
- **Дата арешту:** 1942 р.
- **Орган, що засудив:** Засуджений Військовим трибуналом 114 стрілецької дивізії 18 квітня 1942 р. за ст. 58-10 ч. 2 КК РРФСР до розстрілу з конфіскацією майна.
- **Дата реабілітації:** 1994 р.
- **Реабілітуючий орган:** Реабілітований Полтавською обласною прокуратурою 31 жовтня 1994 р.
- **Джерела відомостей:** [Національний банк репресованих](#)
-

3 розповіді про Бацмана Ф.І його доньки

- Я народилася в 1938 році,тому батька свого мало пам'ятаю. Але мама мені про нього багато розповідала. Батько народився в 1916 році в с. Черняківка ,де і жив до того часу, як пішов у армію. Служив він на Далекому Сході,коли повернувся додому працював у колгоспі трактористом. А потім почалася війна і батька забрали воювати. Мені було тоді всього три роки , брату Васі шість місяців. Через деякий час мама отримала звістку про те, що тато поранений в ногу і лежить в госпіталі в м. Белгороді. Ми були зовсім малі , тож мама не могла нас покинути і відвідати тата. Тож до нього поїхала його сестра Орина Ілларіонівна. Вона й була останньою, хто бачив його живим. Довгий час від нього не було жодної звістки, а потім мама отримала повідомлення, що тата розстріляли як “ворога народу “.Після цього місцеві активісти хотіли виселити нас із хати, але потім чогось пожаліли. Про дитинство мені розповідати тяжко, бо на нас з братом була пляма – ми були дітьми “ворога народу”. Коли закінчилася війна, нам було найтяжче. Ми нікого не чекали на відміну від односельців. Нас весь час цькували, мати не отримала жодної копійки допомоги, а нам не давали подарунків у школі, як іншим дітям. Правда, сусіди говорили, що тато був добрим, працюватим, чесним, готовим усім допомогти. І мама все життя не вірила, що тато “ворог народу”. Коли в 1994 році прийшов доукмент, що тата виправдали,то він приніс радість і біль:радість, що батька виправдали, а біль через те, що ми стільки років прожили без рідної людини.

Довідка про реабілітацію Бацмана Ф.І.

ПРОКУРАТУРА УКРАИНЫ
ПРОКУРАТУРА
ПОЛТАВСКОЙ ОБЛАСТИ

314601, г. Полтава, ул. Луначарского, 9

№ ІЗ/3795-94
27.10.94,

СПРАВКА
о реабилитации

Гр. БОЦМАН Федор Илларионович

Год и место рождения 1916, село Черняховка, Чутковского района, Полтавской области

Место жительства до ареста военнослужащий советской армии

Место работы и должность (род занятий) до ареста 536 стрелковый полк Красноармеец

Когда и каким органом осужден (репрессирован) 18 апреля 1942 года приговором военного трибунала 114-й стрелковой дивизии

Квалификация содеянного и мера наказания с учетом вносившихся в приговор (несудебное решение) изменений ст. 58-10 ч 2 УК РСФСР (антисоветская агитация)
к высшей мере наказания - расстрелу

Арестован I Февраля 1942 года

Освобожден 19 года

Содержался под стражей, в местах лишения свободы, на принудительном лечении:
 лет месяцев дней.

Находился в ссылке лет, месяцев дней.

На основании ст. 1 Закона Украинской ССР „О реабилитации жертв политических репрессий на Украине“ от 17 апреля 1991 года.
гр. БОЦМАН Федор Илларионович реабилитирован.

Старший помощник прокурора Полтавской области по надзору за следствием в органах госбезопасности
старший советник юстиции

М. М. МИРЗА

Використані джерела

1. Бажан О. Великий терор на Полтавщині.- Київ 2007
2. Бабенко Л.Л., Борщенко Ю.В. Реабілітовані історією.- Полтава АСМІ 2005
3. <http://www.reabit.org.ua/books/pl/>
4. <https://uk.wikipedia.org/wiki>
5. <https://osvita.ua/vnz/reports/culture/11565/>
6. <http://resource.history.org.ua/>
7. <https://ua.openlist.wiki/>
8. Петренко Л.В.Історичний нарис села Кочувбеївки.Наукова робота .- Кочубеївка 2006